

Č. j.: 161 L 93/2018-9

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Šmídovou ve věci

umístěného člověka: **Dagmar Palmerová**, narozená 20. 12. 1952,
bytem Malešická 2448/6, 130 00 Praha 3
zastoupená opatrovníkem Mgr. Davidem Daňkem, advokátem,
AK se sídlem Pavla Švandy ze Semčic 495/12, 150 00 Praha 5

toho času: Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, Psychiatrická klinika,
Ke Karlovu 11, Praha 2

o vyslovení přípustnosti převzetí a držení ve zdravotním ústavu

takto:

Převzetí **Dagmar Palmerové**, narozené 20. 12. 1952, do ústavu je v souladu se zákonným důvodem uvedeným v ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a tento důvod trvá.

Odůvodnění:

Dagmar Palmerová byla dne 26. 7. 2018 přijata do Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, Psychiatrická klinika, Ke Karlovu 11, Praha 2.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 31. 7. 2018, č.j. 161 L 93/2018-6, bylo zahájeno řízení o vyslovení přípustnosti převzetí a dalšího držení umístěného člověka ve zdravotním ústavu.

Výslechem ošetřujícího lékaře bylo soudem zjištěno, že Dagmar Palmerová byla na kliniku přivezena rychlou záchrannou službou za asistence Policie České republiky, neboť umístěná chodila na ulici se sekerou a vyhrožovala, že rozseká auta projíždějící před jejím domem, protože „snímají její biokód“. Policie České republiky byla k obdobným incidentům umístěné přivolávána opakovaně. Umístěná trpí duševní poruchou, a to poruchou s bludy. Před přijetím na kliniku nebyla umístěná psychiatricky léčena, klinice však bylo otcem umístěné referováno, že blud o snímání biokódu je u umístěné přítomen asi osm let. U umístěné se tedy jedná o dlouhodobý vysoce strukturovaný blud, kdy umístěná je výrazně paranoidní až perzekučního charakteru. Prognóza je u umístěné nepříznivá s ohledem na podstatu onemocnění, neboť u umístěné se jedná o nevyvratitelný blud a účinnost medikace u tohoto druhu duševní poruchy mizivá. Dagmar Palmerová je nebezpečná okolí.

Umístěná není schopna relevantního výsledku.

Případný souhlas s hospitalizací není relevantní.

Nebezpečnost okolí se dovozuje z toho, že umístěná jedná v rámci paranoidně perzekučního vysoce strukturovaného bludu, kdy je u ní přítomno reálné riziko heteroagrese.

Dagmar Palmerová ve věci přesto vypovídala a ve své výpovědi uvedla, že by s dobrovolnou hospitalizací nesouhlasila, protože by tím dle svých slov potvrdila, že je blázen. Ani po vysvětlení rozdílu mezi dobrovolnou hospitalizací a detencí ze strany vyslyšající osoby i přítomného ošetřujícího lékaře umístěná názor nezměnila. K pobytu na klinice však umístěná výhrady nemá. Během výslechu se umístěná jevila zmatená, popisovala situace týkající se „snímání biokódu“.

Kontakt s umístěnou je málo výtežný, i ochota spolupráce je nízká. Z tohoto důvodu bylo od dalšího výslechu umístěné upuštěno.

S ohledem na zjištění učiněná z výpovědi ošetřujícího lékaře umístěného člověka soud zjistil, že převzetí umístěného člověka do ústavu je v souladu se zákonným důvodem uvedeným v ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb. a že tento důvod trvá, a proto rozhodl podle § 78 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 2. 8. 2018

JUDr. Zuzana Šmídová, v.r.
Samosoudkyně

